

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Στην ταβέρνα όλα κυλούν ομαλά για την Ιουλία, αφού ακόμη δεν έχει αντιληφθεί τίποτε από το όλο σχέδιο που σκηνοθέτησε άριστα ο γιός της ο Αλέξανδρος και η Βασιλική. Το πάλλο ήταν ακόμη άδειο αφού ο τραγουδιστής -που δεν ήταν άλλος από τον Μανώλη- δεν είχε ακόμη εμφανιστεί.

Οι θαμώνες της ταβέρνας έπιναν το ποτό τους τσιμπούσαν τους μεζέδες τους και συνομιλούσαν δυνατά, περιμένοντας τον καλλιτέχνη. Η Ιουλία αγνοώντας τα πάντα ανέμελη, συνομιλούσε με τους δικούς της λέγοντας κάθε τόσο ότι της αρέσει η ατμόσφαιρα της ταβέρνας. Ξαφνικά όλα άλλαξαν όταν στην σκηνή παρουσιάστηκε ο Μανώλης κρατώντας την κιθάρα του. Η Ιουλία αμέσως τον αναγνώρισε και άρχισε να τρέμει, ζιτώντας από τους δικούς της να σκωθούν αμέσως και να φύγουν χωρίς να τους λέει τον λόγο.

Καθώς προχωρούσε ο Μανώλης προς το μέρος της και πλησιάζοντας το τραπέζι της την αναγνώρισε.

Εκείνη σκώθηκε, δεν είπε λέξη και συνέχιζε να τον κοιτά με δακρυσμένα μάτια. Στάθηκε απέναντί της να την κοιτά, χωρίς να μπορεί να πει λέξη και αυτός. Η Ιουλία έκανε την πρώτη κίνηση, προχώρησε μερικά βήματα και τον πλησίασε δίνοντας του το χέρι της λέγοντας:

- Γεια σου Μανώλη.

Εκείνος πήρε το χέρι της στα δύο του χέρια και το φίλησε λέγοντας:

- Καλησπέρα Ιουλία.

Τον πλησίασε περισσότερο και χωρίς να την ενδιαφέρει τίποτε για τους δικούς της, τον αγκάλιασε. Όλοι στο τραπέζι της, σκώθηκαν και τους κοιτούσαν αμίλητοι αλλά βαθιά συγκινημένοι. Οι άλλοι θαμώνες δεν έδωσαν σημασία διότι το θεώρησαν σαν μια φιλοφρονητική χειρονομία προς τον καλλιτέχνη.

Η πρώτη αντίδραση ήταν του Μανώλη. Συγκινήθηκε τόσο που ζαλίστηκε. Ένωσε σαν λιποθυμία, άφησε αργά την αγαπημένη του και σωριάστηκε σε μια καρέκλα.

Η Ιουλία συνέχιζε να του κρατά το χέρι ανήσυχη. Πήγε αμέσως κοντά του ο Αλέξανδρος και του έδωσε ένα ποτήρι νερό να πει. Άρχισε να συνέχεται. Η Ιουλία του χάρωσε απαλά τα μαλλιά ρωτώντας τον:

- Είσαι καλά Μανώλη μου;

- Ναι καλύτερα απάντησε αυτός, αλλά με κλειστά μάτια.

Ακριβώς την στιγμή εκείνη παρουσιάστηκε χαμογελαστή η Χριστίνα με ένα μεγάλο δίσκο με τους μεζέδες.

Η σκηνή που είδε την ξάφνιασε και παραλίγο να πέσει ο δίσκος από τα χέρια της.

Όλοι οι καινούργιοι πελάτες να στέκουν όρθιοι και ο αδελφός της ο Μανώλης σωριασμένος σε μια κα-

ρέκλα με τα μάτια κλειστά. Δίπλα η ωραία κυρία να του κρατά το χέρι.

Άφησε βιαστικά τον δίσκο στο διπλανό άδειο τραπέζι και έτρεξε προς τον αδελφό της λέγοντας:

- Τι συνέβη; Τι έπαθε ο αδελφός μου;

- Τίποτε κυρία είπε ο Αλέξανδρος μια ελαφρά αδιαθεσία από συγκίνηση.

- Ποια συγκίνηση; Τι έγινε;

Η Ιουλία όρθια, συνέχιζε να του κρατά το χέρι αδιαφορώντας τόσο για την αδελφή του όσο και για τους άλλους.

- Ποια είναι η κυρία; ρώτησε με φανερό περιέργεια η Χριστίνα.

Ο Μανώλης βρήκε την δύναμη να μιλήσει και να πει στην αδελφή του:

- Χριστίνα πούχασε η κυρία είναι η ...Ιουλία μου.

Ήταν ήδη αργά. Ο Μανώλης άρχισε όπως πάντα το τραγούδι για την αγαπημένη του, χωρίς να γνωρίζει φυσικά ότι εκείνη την βραδιά ήταν η μεγάλη του αγάπη στην ταβέρνα και τον άκουγε.

Το τραγούδι τέλειωσε υπό τα δυνατά χειροκροτήματα των θαμώνων και ο Μανώλης όπως το συνήθιζε προχωρούσε προς τα τραπέζια να χαιρετήσει τους πελάτες. Πάντοτε άρχιζε από το τελευταίο τραπέζι που εκείνη την βραδιά καθόταν σε αυτό η Ιουλία.

Καθώς προχωρούσε προς το τραπέζι της, η Ιουλία που τα μάτια ήταν δακρυσμένα έπιασε δυνατά από το χέρι την Βασιλική λέγοντας δυνατά για να την ακούσουν όλοι:

- Παιδιά βοηθήστε με είναι εκείνος.

Ας δούμε την εξέλιξη της ιστορίας.

Η Χριστίνα μαρμάρωσε γύρισε κοίταξε την Ιουλία, πήγε κοντά της την αγκάλιασε σφιχτά φιλώντας την και στα δύο μάγουλα, λέγοντας:

Αγαπητή κυρία. Πόση χαρά έδωσες στον αδελφό μου και σε εμένα. Ο Θεός να σε έχει καλά. Τώρα που μας ήρθες μη φύγεις ξανά.

- Δεν θα φύγω ποτέ από τον Μανώλη απάντησε η Ιουλία, σκουπίζοντας για πρώτη φορά τα δάκρυά της.

Ο Μανώλης άρχισε να συνέχεται. Πήγε να σκωθεί αλλά τον συγκράτησε η Ιουλία:

- Μείνε ακόμη λίγο Μανώλη μου, του είπε τρυφερά η Ιουλία. Φέριε του ένα ποτό να πει.

Η Χριστίνα πήγε προς τον δίσκο πήρε ένα ποτήρι έβαλε λίγο κρασί και το έφερε στον αδελφό της.

Ήπιε λίγο από το κρασί και σκώθηκε. Ένωθε πολύ καλύτερα. Πλησίασε την Ιουλία. Έσκυψε και την φίλησε στο μέτωπο.

- Μη φύγετε. Μείνετε μέχρι το τέλος της είπε. Μόλις κλείσουμε θα πάμε σπίτι μου, απέναντι για καφέ.

- Θα μείνουμε εδώ μέχρι το τέλος του είπε και τον φίλησε στο μάγουλο.

Χαιρέτησε στα γρήγορα τους υπόλοιπους πελάτες και ανέβηκε στο πάρκο

Πριν αρχίσει το τραγούδι αποτεινόμενος στο κοινό που δεν είχε αντιληφθεί τίποτε από όσο συνέβησαν τους είπε:

Απόψε είναι η πιο όμορφη βραδιά της ζωής μου. Θα σας την εξηγήσω με ένα σύντομο μικρό τραγούδι που εμπνεύστηκε αυτή την στιγμή ακούστε το:

Βρήκα την αγάπη μου

Ένα Σαββάτου βράδυ

Δεν ζω πλέον μοναχός

Χαμένος στο σκοτάδι.

(Η συνέχεια το ερχόμενο Σαββατοκύριακο)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

